

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2009. évi december hó 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A harmadfokú bíróság a csalás büntette miatt a **vádlott**ellen indult büntetőügyben a Tolna Megyei Bíróság 3.Bf.85/2009/3. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Dombóvári Városi Bíróság a 2009. március 19. napján kelt 6.B.57/2008/38. számú ítéletével a vádlottat a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő csalás büntette, valamint 2 rb. a Btk.289.§ (1) bekezdés b) pontjában meghatározott számvitel rendje megsértésének vétsége miatt - halmazati büntetésül - 1 év 6 hónap börtönre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Magánokirat-hamisítás vétségének vádja alól a vádlottat felmentette. Határozott a bűnjelekről, valamint kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Tolna Megyei Bíróság a 2009. június hó 24. napján kelt 3.Bf.85/2009/3. számú ítéletével a városi bíróság ítéletét megváltoztatta, a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.276.§-ába ütköző magánokirat-hamisítás vétségében, ezért őt 1 évre próbára bocsátotta. A Btk.318.§ (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő csalás büntettének és 2 rb. a Btk.289.§ (1) bekezdés b) pontjában meghatározott számvitel rendje megsértése vétségének vádja alól felmentette. Az eljárás során felmerült 398.860 forint bűnügyi költségből 3.600 forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte a vádlottat, míg az ezt meghaladó bűnügyi költségről megállapította, hogy azt az állam viseli. A bűnjelek vonatkozásában annyiban változtatta meg az elsőfokú bíróság határozatát, hogy azok közül egyes bűnjelek kiadását rendelte el.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést felmentésért.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában, valamint a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A harmadfokú bíróság nem találta alaposnak a bejelentett védelmi fellebbezéseket.

Az ítélet tábla a jogorvoslattal megtámadott másodfokú ítéletet a Be.387.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A harmadfokú bíróság a tényállást - amelynek alapján a másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatát meghozta - a Be.388.§ (2) bekezdése szerint, az iratok tartalma alapján az alábbiakkal egészíti ki:

A vádlottat a Somogy megyei Bíróság B.359/2008/70. számú ítéletével, amely a Pécsi Ítélet tábla Bf.II.118/2009/6. számú határozata folytán 2009. november 13. napján emelkedett jogerőre, a 2006 júniusától novemberéig folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntette miatt 3 év 8 hónap börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A **kft1** a 2006. április 27. napján kiállított 1----- számú számla alapján 5.129.262 forintot fizetett ki a **kft2** részére 2006. augusztus hó 4. napján.
(*Nyomozati iratok 607. oldalán szereplő számla, valamint 609. oldalán található nyugta.*)

A **kft1** 2006. évben fennálló követelése 143.771.372 forint, míg tartozása 157.765.223 forint volt.
(*Szakértő1 igazságügyi könyvszakértő véleménye a nyomozati iratok 917., valamint 919. oldalain.*)

A vádlotti kft. tartozásából a felszámolási eljárás során 55.452.000 forintot egyenlítették ki.
(*tanú1 tanúvallomása 9. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 9. oldalán.*)

A fenitek szerint kiegészített tényállás mentessé vált a Be.352.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, így az a Be.388.§ (1) bekezdése alapján irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

Az első- és másodfokú eljárás lefolytatására a perrendi szabályok betartásával került sor. Ennek során az eljáró bíróságok felderítették, illetve megvizsgálták a tényállás megfelelő felderítéséhez szükséges bizonyítékokat, és azokat a logika szabályainak megfelelően értékelve adtak számot ténymegállapításaikról.

A harmadfokú bíróság osztotta a másodfokú bíróság jogi álláspontját a felmentéssel érintett vagyon elleni bűncselekmény, valamint a számvitel rendjének megsértése

vonatkozásában is. A kiegészített tényállás alapján a megyei bíróság helyesen vont ugyanis jogkövetkeztetést a szerződéskötés időpontjában a vádlott károkozási szándékának hiányára, illetve arra, hogy az ilyen szándék kétséget kizáró bizonyossággal nem volt bizonyítható.

A 2005-2006. évben a vádlott által egyéb gazdasági társaságok felé kifizetett tartozások, a sértett részére a teljesítés terményben való felajánlása, továbbá az elkövetés időpontjában a vádlott gazdasági társaságának jelentős kintlévőségei alapján nem állapítható meg minden kétséget kizáró módon, hogy a vádlott a szerződés megkötésekor a sértettet tévedésbe kívánta volna ejteni a fizetési szándéka, illetve képessége vonatkozásában. Ezt a következtetést erősítette a felszámolási eljárás során történő jelentős összegű tartozások kiegyenlítése is. A vádlott magatartása, illetve gazdasági társaságának vagyoni helyzete arra utalt, hogy a vádlott a szerződés megkötését követően az abban írt kötelezettségének teljesítésére törekedett.

Ugyancsak egyetértett a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróságnak a számvitel rendjének megsértése vonatkozásában kifejtett érveivel; a teljes könyvelési anyag lefoglalásának hiányában bizonyossággal nem volt megállapítható a Btk.289.§ (1) bekezdésének a), illetve b) pontjában előírt kötelezettségek megszegése.

Hasonlóképpen helytálló szempontok vezették a másodfokú bíróságot a vádlott terhére értékelt magánokirat-hamisítás vétségének megállapítása során.

Az eljárás folyamán nem képezte vita tárgyát, hogy a termékértékesítési szerződésben megjelölt ingatlanok nem álltak a vádlotttulajdonában, illetve használatában. A magánokiratba foglalt adatok hamisságához tehát nem fért kétség.

A bűncselekmény megvalósulásának másik feltételét, a hamis okirat felhasználását is helyesen rögzítette a másodfokú bíróság. A hamis adatokat tartalmazó szerződés alapján került sor a műtrágya elszállítására és a vételár kiszámlázására, tehát a szerződés teljesítésére az eladó részéről. A hamis okirat a teljesítéssel joghatást váltott ki, ami nem jelentett mást, mint a magánokirat felhasználását.

Mivel a fenti adatok, tények szerepeltek a vádiratban is, ezért nem volt helytálló az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy a vádirati tényállás nem tartalmazta a hamis okirat felhasználásának tényét.

A határozat felülbírálata során a harmadfokú bíróság - figyelemmel a Be.398.§ (2) bekezdésére - vizsgálta a másodfokú bíróság ítéletének joghátrányt alkalmazó részét is.

A megyei bíróság a bűnösségi körülményeket helyesen, hiánytalanul tárta fel, és nem tévedett, amikor az elkövetés idején még büntetlen előéletű vádlottal szemben büntetés kiszabása helyett intézkedés alkalmazásával is elérhetőnek találta a Btk.37.§-ában megfogalmazott büntetési célokat.

Az intézkedés neme és tartama sem tekinthető eltúlzottan szigorúnak, ezért a harmadfokú bíróság annak további enyhítését sem tartotta indokoltnak.

A bejelentett fellebbezések tehát mind felmentést, mind enyhítést célzó részükben alaptalanok voltak, ezért a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét, miután egyéb - a bűnügyi költségre és bűnjelekre vonatkozó - rendelkezései is törvényesek voltak, a Be.397.§-a alapján helybenhagyta.

P é c s, 2009. december 8.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Tolna Megyei Bíróság 3.Bf.85/2009/3. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bhar.I.186/2009/3. számú végzése folytán a 2009. évi december hó 8. napján jogerőre emelkedett.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke